

Gabrielle
Bernátová

... aj
v tom
najhoršom

MARENČIN PT

... aj
v tom
najhoršom

**Gabrielle
Bernátová**

MARENČIN PT

Venovanie

Túto knihu chcem venovať dvom osobám:

Mojej nebohej maminke Juliane Gornej, ktorá ma až do konca zahrňala všetkou svojou láskou. Veľa z Teba som dala do tejto knihy. Ďakujem, že aj keď tu nie si, tak nado mnou bdieš a držíš ochrannú ruku, aby som sa nerozbila na milión kúskov, keď ma chyti... Ty vieš čo.

Zároveň túto knižočku venujem môjmu malému a krásnemu bratovi Alexovi, ktorého úsmev a radosť ma robí neskutočne šťastnou. Si môj malý anjeličik.

Podakovanie

Týmto sa chcem poďakovať Eddiemu W. Nicholasovi za krásne básne, ktoré poskytol pre toto dielo, veľmi si to vážim.

Veľké ĎAKUJEM patrí každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom podieľa na podpore LGBT komunity a jej právnemu začleneniu do spoločnosti.

Ďalej chcem poďakovať mojim najlepším priateľkám Monike, Kristíne a Kataríne, ktoré ma za každých okolností podržia a podporia.

Ďakujem, že Vás mám, dievčatká.

© Gabrielle Bernátová, 2016

© Marenčin PT, spol. s r. o., 2016

Jelenia 6, 811 05 Bratislava

marencin@marencin.sk www.marencin.sk

Cover & Layout © Marenčin Media

Jazyková úprava Andrea Jurčová

545. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-8114-665-7 (brož.)

ISBN 978-80-8114-667-1 (ePub)

ISBN 978-80-8114-666-4 (PDF)

Premýšľam o zmysle života,
ale aj tak vždy prídem v predstavách k Tvojím očiam,
cítim a blúdím v tvojom pohľade,
žeby bol zmysel práve v nich?
Pociťujem božskú harmóniu,
v mysli sa mi prebúdza chuť tvojho dokonalého tela,
milujem Ťa na tisíc spôsobov,
a každým z nich sa dostávam
do najtajnejších hlbín tvojej krehkej duše,
zdobím Ťa, ľúbim Ťa i chrániť budem,
obnažujem krásu najnežnejších dotykov,
s prekážkami sa potýkam,
ale nech sa deje čokoľvek,
budem stáť pri Tebe v dobrom aj zlom,
viem, že si žena mojich snov a
kuriatko, škrupinka či ako si ťa nazvem,
si láska môjho života a
inú už ani nechcem.

Eddie W. Nicholas

1. kapitola

Chris si prstami prehrabne tmavé vlasy, stojí ako prikovaný. Cez priehľadné sklo sa pozerá na zlatovlásku s hnedými očami. Dievčatko sedí na stoličke s hlavou sklonenou k rukám, ktoré má položené na kolenách. Vlasy má zviazané do dlhého vrkoča. Je natočené bokom, ale Chris aj tak zachytáva napätie, ktoré z neho vyžaruje. Žmolí si prsty, razom dvíha ruku a utiera si do rukáva mikiny stekajúcu slzu. Jednu jedinú. Vyzerá tak bezbranne, tak detsky a...

„Má tvoje oči,“ prihovorí sa mu Dany a chytí ho za ruku. Sám potrebuje rozdychať fakty, ktoré im boli predstreté asi tak pred sekundou. A to si myslel, že horšie to už byť nemôže. Pozorne si prezerá priateľovu, doteraz nepriznanú dcéru. Smrť jej mamy ju určite silno zasiahla. Zrejme rovnako ako Chrisa a Danyho, keď pred rokmi prišli o tie svoje. Prinajmenšom v tomto jej budú vedieť porozumieť.

„Dce... dcéra?“ Chris prekvapene vypuľuje oči a otáča sa ku kurátorke.

Žena oproti nemu si smutne vzdychne. Pozrie na skrúsené dieťa na stoličke. „Presne tak. Britney zistila, že je tehotná, až po ukončení školy. Nechcela vás zaťažovať dieťaťom. Verila, že by ste sa o ňu určite postarali, ale zahodili by ste tým možnosť úspešnej kariéry. Päť rokov bojovala s rakovinou. Dokonca sa z toho raz dostala, ale druhýkrát...“ slová necháva letieť vzduchom a zapozerá sa do Chrisových, slzami zaplavených očí.

„Mám dcéru,“ povie takmer šťastne.

Dany mu stisne ruku. „Zvládneme to, spolu.“ Načiahne sa

za kľučkou a sám vkročí do miestnosti, v ktorej sa nachádza smutné desaťročné dieťa.

„Vie o mne?“ pýta sa Chris kurátorky.

„Neviem, od jej smrti nič nepovedala. Britney mi pred časom vravela, že ju na váš príchod pripraví, ale či tak urobila, vám neviem s istotou povedať,“ odpovedá mu žena sklúčene.

Mladá hnedovlasá opatrovatelka sa vzdáľuje, Chris sa spamätáva a pridáva sa k Danymu. Spoločne sa postaví pred zlatovlásku, ktorá stále uprene pozerá na svoje ruky. Nastáva to trápne ticho, keď nikto nevie, ako začať, ako vysvetliť takú vážnu vec.

Dany si prehrabne vlasy, akosi sa v nej vidí. Bol rovnaký? Po maminej smrti bolo zrazu všetko preč. Nič mu nedávalo zmysel. Po takom dlhom čase si nevie spomenúť ani na jej úsmev. Prečo to tak je? Prečo si Boh berie k sebe ľudí, ktorí majú byť strážnymi anjelmi? Cíti z nej strach, smútok a neskutočnú bolesť zo straty niekoho, pre ňu takého vzácného. Štuchne do Chrisa, ktorý sa nevie odhodlať k slovu, preto si Dany kľakne k dievčatku a prihovori sa mu s jemnosťou v hlase: „Christine?“

Chris pozoruje svoju dcéru, nereaguje na Danyho výzvu. Aj preňho je toto šok, zásadne sa tým mení jeho pohľad na doterajší život. Ako je možné, že mu za toľký čas nedokázala Britney napísať aspoň jeden sprostý list, v ktorom by ho upozornila, že je otcom? Zabezpečil by ich. Obe. Britney ešte mohla žiť, zaplatil by jej liečbu, len aby sa niekto taký bezbranný nemusel dožiť priveľmi tvrdého pádu na zem. Zatiaľ čo on si celé tie roky užíval, ona trpela. Mal ju rád, ale vzťah na diaľku by nezvládli. Preto sa rozišli. A teraz sa zo sekundy na sekundu stáva otcom. „Christine,“ vysloví jej meno s takou dávkou pomätených pocitov, až tomu sám nemôže uveriť.

Zlatovláska sa prudko postaví a nevraživo naňho zazrie. „Kto ste?! A... a... čo o... odo mňa ch... chcete?“ V očiach sa jej zraď odhodlanie a poriadna nevraživosť.

Dany sa postaví zo zeme a povie: „Už rozprávaš?“ Pousmeje sa, keď si všimne jej nechápavý pohľad.

„Nevieš, kto som?“ pýta sa jej Chris a mračí sa na kurátorku stojacu za sklom, aspoň ona jej mohla vysvetliť, že si po ňu príde otec alebo niekto tomu podobný. Zbytočne ju len stresujú. Beztak je toho na ňu v posledných dňoch dosť.

„U... určite... ma... ma... chcete dať do... do domova, čo? Ja... ja... som povedala ma... mamine, že... že v domove byť nechcem! Budem žiť na ulici a žobrať. Viem celkom pekne spievať,“ prekríži ruky na prsiach a hrdo sa vystrie.

Chris počudovane nadvihne obočie. „Takže hovoríš, že do domova ísť nechceš? To je dobré, pretože ideš k nám. Tvoja mamina si želala, aby sme sa o teba postarali,“ Chris rozpráva vážne, no zároveň s úľavou.

„Ne... nejdem do domova?“ zlatovláska naňho vypleštila oči.

Dany jej rukou rozstrapatí vlasy. „Nie, nejdeš. Ideš s nami, my budeme tvoja nová rodina. Teda, ak ti budeme stačiť. Stačíme ti?“ zohne sa tak, aby jej videl do rozzúreného pohľadu.

„Prestaň sa ma chytať a... a kto si?“ našpúli ústa, zažmúri oči a pritisne svoj nos na jeho.

„Kým chceš, aby som bol?“ pýta sa Dany s úsmevom.

Christine najprv povolí zvrátené obočie a upriami naňho svoj nevinný detský pohľad. Vzápätí sa im obom prudko otočí chrbtom. „Nič. Nechcem nič! Chcem... chcem maminku!“ zvreskne nešťastne, ale neplače, aj keď jej šklbe kútikmi úst a oči naznačujú, že by chceli popustiť uzdu emóciám, ona sa tomu všakovako bráni.

Chris sa zrazu pohne dopredu, postaví sa priamo pred dcéru a neubrániac sa bolestným slzám padá na kolená. Nasmeruje si jej pohľad k sebe. „Christine, neviem, koľko toho o mne vieš, či o mne vieš aspoň niečo. Som tvoj otec, máš meno po mne. Rozumieš tomu? Prepáč, že som nebol pri

tebe, keď si ma s mamou potrebovala..." slová sa mu zasekávajú v hrdle. Christine naňho pozerá s vypúlenými očami a nechápavým výrazom na tvári. Chris si sťahuje šokované dievča k sebe a silno ho stíska.

„Ty si Chris?!“ pýta sa nahnevane a odtláča ho od seba. „Ne... nechytaj sa ma!“ vytrháva sa mu z objatia.

„Christine!“ Dany k nej pristúpi a prísne na ňu pozrie, čo ju dáva do pozornosti, no jej zrak spočinie na koberci. „Christine, pozri sa na mňa, prosím.“ Dievča sa neodhodlá dvihnúť pohľad, preto si sám nasmeruje jej tvár k sebe. „Pozri!“ kľakne si k nej. „Chris o tebe do dnešného dňa nevedel. Chápeš? Nevedel, že má takúto krásnu dcéru, nebuď naňho tvrdá. Aj pre nás je to niečo nové, ale keď sa budeme snažiť, môže z nášho stretnutia vzísť aj niečo veľmi krásne.“

„Naozaj si nevedel, že som?“ opýta sa zlatovláska smutne a pozrie na Chrisa.

„Naozaj,“ odpovie jej otec zronene a pohladí ju po líci.

„A teraz budem bývať s vami?“

„Áno,“ odpovedajú dvojhlasne.

* * *

Po všetkých papierovačkách sa konečne vyberajú domov. Po ceste nepadne ani jedno slovo. Christine sedí na zadných sedadlách a zadumane hľadá na cestu. Dany ešte stále nemôže uveriť tomu, že s Chrisom majú mať pri sebe dieťa.

Chris šoféruje a snaží sa zmieriť s myšlienkou, že sa z neho stal otec. Stále ju pozoruje v spätnom zrkadle. Je taká... pribojná, odhodlaná a podobná svojej mame.

„Prekrista, Britney, čo si si myslela?“ povie si popod nos tak, aby ho nepočul ani Dany. Tajila mu to. Tajila mu, že má dcéru, a teraz ju má zrazu vychovávať? Nechcel sa stať otcom takýmto spôsobom. Zviera mu srdce, keď si uvedomí, že to dievča potrebuje matku a nie otca, ktorého nepozná.

Bude trvať dlho, kým si jeden na druhého zvyknú. Povedali mu to až týždeň po tom, čo zomrela Britney. To je dlhá doba pre dieťa, ktoré prišlo o to najcennejšie. O anjela bez krídiel. Sám to pozná.

„To dáme,“ prihovorí sa mu Dany povzbudzujúco. Tiež nad tým rozmýšľa. Ešte sa poriadne nezosúladi, čo sa ich vzťahu týka, a teraz sa ešte aj starať o dieťa? Ale je to predsa Chrisovo dieťa, zvládnu to.

„Dúfam.“

Parkujú na svojom mieste a pomáhajú Christine s dvoma menšími taškami. Podľa toho, čo sa Chris dozvedel, donedávna bývali v podnájme a majiteľ bytu všetko vyhodil.

Zlatovláska je stále ticho. Pozerá do zeme. Dokonca sa ne-poobzerá, ani keď prídu do bytu.

„Ukážem ti tvoju izbu,“ povie Dany, keď si vyzúva topánky. Až teraz Christine odliepa pohľad od zeme a zahľadí sa na otca.

„Nebudem mať izbu s tebou?“

„Nie. Poď, ukážem ti to tu. Môžeš si vybrať, ktorú izbu chceš,“ nastavuje jej ruku a ona ju prijíma.

Spoločne prichádzajú do priestrannej obývačky a Christine samým úžasom nedokáže zavrieť ústa. Pomaly vychádzajú po schodoch a zastavujú sa pri Sabíninej izbe. Christine sa rozbehne a hodí sa na posteľ. „Táto je krásna,“ povie nadšene.

Chris s Danym stoja vo dverách a usmievajú sa.

„To je izba tvojej tety Sabíny, ale ona tu už nebýva, takže si ju môžeš nechať,“ vysvetlí jej Chris.

„Mám tetu?“ dvíha hlavu tak, aby videla otcovi do tváre.

„Áno, máš. A teraz sa poď najesť.“

* * *

Večer sa nesie v atmosfére miernej rozpačitosti, keďže si

ani jeden z nich nevie predstaviť výchovu dieťaťa. Christine sa z času na čas pousmeje, ale nič svetoborné od nej ani nečakajú, obidvaja stratili matky v detskom veku, takže ju vedia dokonale pochopiť. Bude sekať hrdinku, kým ju to úplne neodrovná. Ale je to dieťa, môže vôbec dieťa trpieť? Nezaslúži si to.

Sedia v obývačke, jedia pukance z mikrovlnky a pozerajú na rozprávku Na vlásku, hlavná postava sa celkom podobá na Christine, ktorá sedí ďalej od nich.

„Môžem ísť spať?“ zrazu sa postaví a bezducho pozrie na otca.

„Pod, uloží ťa,“ Chris sa postaví a podá jej ruku.

Dany s nimi vychádza na poschodie. Vytiahol veľký uterák zo skrinky v kúpeľni, ktorý jej práve prináša do izby. „Vedľa je sprcha a aj vaňa, tak sa môžeš ísť osprchovať. Si v poriadku?“ pýta sa a všíma si jej zádumčivý pohľad.

„Som,“ Christine mu vytrhne uterák z rúk a aj s pyžamom, na ktorom je vytlačený Tweety, uteká do kúpeľne.

Chris si zronene sadá na Sabíninu bývalú posteľ. Tvár si vkladá do dlaní a laktami sa opiera o kolená. Dany si prisadne k nemu.

„Tak sa to trochu zamotalo, zvládneme to, je to predsa tvoja dcéra. Mal by si sa tešiť, že je zdravá a ako-tak nad vodou,“ pohladí ho po stehne.

Chris dvíha hlavu a zapozerá sa do upokojujúceho pohľadu svojho milenca, ktorý sa nakláňa a vtíska mu podporujúci bozk. Čelom sa oprie o jeho čelo, prijíma do seba energiu a optimizmus, ktoré k nemu Dany vysielala. Naozaj má deväťnásť? Nemal by byť taký zasran niekde na diskotéke a užívať si život plnými priehrštiami? Namiesto toho utešuje životom ostrieľaného dospeláka a dodáva mu silu.

„Milujem ťa,“ vybehne z Danyho.

* * *

Tri hodiny ráno, všade tma a nad Chrisom postava. Od šoku si prudko sadne a zažne malú lampičku položenú na nočnom stolíku. Prekvapene pozerá do vystrašenej tváre svojej dcéry.

Dany sa preberie, pretrie si oči a pozrie na dievča stojace pri posteli. Razom sa zlatovláska mračí a premeriava si obidvoch mužov.

„Ja musím spať sama, tak prečo vy spíte v jednej posteli?“ oduje sa.

Chris si pleskne dlaňou po čele, ako jej to vysvetliť? Kým mu napadne rozumná odpoveď, Dany pobúcha po matraci a usmeje sa. „Budeš spať medzi nami?“

Christine sa v okamihu rozžiaria oči. „M... môžem?“ stretáva sa s dvojnásobným kývnutím hlavy. V sekunde preskočí Chrisa a skryje sa pod vyhriatu prikrývku.

„Chýba mi maminka,“ povie razom a po tvári sa jej skotúľajú slzy.

„Aj mne,“ prihovoriť sa jej Dany. Lahne si tak, aby bol tvárou proti nej.

„Ani ty nemáš mamu?“ pýta sa uplakane.

Chris sa rovnako ako oni zakutrie pod paplón a prisunie sa k dcére. Ruku jej dáva okolo pása a prisunie si ju k sebe. Chce byť jej oporou. Chce byť najdôležitejším človekom v jej živote.

„Ani jeden z nás už nemá mamu, ale my dvaja sme tu teraz pre teba. Ak chceš, aby sme tu pre teba boli,“ šepká jej Chris do vlasov.

Christine sa k nemu ešte viac pritisne a začne vzlykať.

„To bude dobré, mamina sa na teba pozerá zhora,“ Dany ju pohládza po hlave a rozoberá v mysli svoje správanie, keď umrela jeho mama.

Nebolo to jednoduché, ale časom sa cez to preniesol. Bol skoro v rovnakom veku ako ona. Najhoršie boli asi tie ľutujúce pohľady. Každý mu len prízvukoval, že vie, ako sa cí-

ti, ale v skutočnosti to tak nebolo. Živili ho klamstvami, že to zvládne, že má predsa otca. Už dva týždne po matkinom pohrebe si naňho nikto nespomenul. V škole sa stal outsiderom, pochoval spolu s mamou všetky väzby k priateľom a rodine. Jeho dni boli stereotypné. Ráno išiel do školy, potom domov. Stále sedel v izbe a brnkal si na gitare. Na maminej gitare, to ona ho naučila hrať. Bola to stará ošúchaná haraburda, ktorú jeho matka z neznámeho dôvodu milovala. A aj on ju miloval, pretože sa stala spomienkou na tú najdrahocenejšiu osobu v jeho živote a útočiskom pred tyranským otcom.

2. kapitola

Ráno sa Chris preberá a Christine ešte spí. Dany už v posteli nie je. Odokryje sa tak, aby nezobudil dcéru. Prehadzuje si cez seba svoj župan a schádza do kuchyne za milencom.

Dany stojí pri linke, drží v rukách tácku s jedlom, ktorú s úsmevom pokladá na pult. „Dobré ráno,“ upriami pohľad na Chrisa.

Majiteľ bytu prichádza k pultu, sadá si na barovú stoličku a s obavami naňho pozrie. „Dobré. Myslíš, že bude v pohode?“

Dany obíde pult, postaví sa rovno pred Chrisa a výsmešne mu povie: „Ty si nebol v pohode? Ako si sa správal, keď ti umrela mama? Skús sa trochu vžiť do rokov, keď to ani pre teba nebolo najjednoduchšie, a potom sa ma to opýtaj znova. Chris, ja viem, že sme si to takto nepredstavovali. Teda, ja určite nie. Tento mesiac mám dvadsať a... To je jedno, chcel som ti povedať, že z nej nerobím prekážku v našom vzťahu, ak so mnou chceš byť.“

„Kto z nás je viac dospelý?“ podotkne Chris a pritiahne si ho k sebe.

Otec pri ňom nebol, keď mama umrela, tak ako on pri Christine, ale predsa len sa vrátil a staral sa oňho. Dal mu všetko, čo potreboval. Až do dňa, keď sa dozvedel, že má sestru, si myslel, že on a otec dobyjú svet. Potom si začal mierne vyčítať, že jeho malú sestru, ktorú nikdy nevidel, musel kvôli nemu otec opustiť. Prežil si toho veľa. Cez bujarú pubertu, objavovanie samého seba a svojej identity, až po krutý rozchod s Jessicou. Ani Sabíne v podstate nepovedal pravý dô-

vod ich rozchodu. Napriek tomu, že bola pritom, nie je si istý tým, či vie, čo sa vtedy v skutočnosti dialo.

Chris zbožňoval svoju mamu, bola jeho bezpečným prístavom, keď sa niečo stalo. Naučila ho milovať, smiať sa, chodiť, v podstate všetko, čo len matka svoje dieťa môže naučiť. Myslou mu prebleskne spomienka na chvíľu, keď ho nachytala pred školou s cigaretou v ruke. Takú rozčúlenú ju nikdy nevidel. Mama je mama, a to bez akýchkoľvek výhrad, a on si to akýmsi nedopatrením už vtedy uvedomoval.

Prisaje sa Danymu na pery a vychutnáva si blízkosť, ktorú mu poskytuje. On mu ovinie ruky okolo krku a poriadne sa k nemu pritisne. Keď sa od seba po dlhšej chvíli odťahujú, stretávajú sa so šokovaným pohľadom Chrisovej dcéry. Vyguľuje na nich oči a zabúda zavrieť ústa.

„Christine...“ začne Chris.

Dany sa pre istotu odtiahne, ako jej to majú vysvetliť?

„Vy ste do seba?“ pýta sa zlatovláska a mračí sa raz na jedného, raz na druhého.

„Aj tak sa to dá vysvetliť,“ Dany si prehrabne vlasy a zamýšľa sa nad možnými vysvetleniami. Povzbudzujúco pozrie na otraseného Chrisa.

„To akože spolu chodíte?“ Christine sa otočí, pristúpi k taburetke a preniesie si ju bližšie k nim. Automaticky si sadne, prekríži ruky na hrudníku a prepaľuje ich svojím zvedavým pohľadom.

Chris sa od nervozity pomrví na barovej stoličke a začne: „Zlatko, musím ti niečo vysvetliť, tak ma teraz dobre počúvaj.“

„Tak chodíte alebo nechodíte spolu?“ prerušuje ho prísne dcéra. Špúli ústa a vraští čelo.

„Áno,“ odpovie jej otec skrúšene. Pozoruje jej zvláštne reakcie. Šklbe jej kútikmi úst, akoby sa chcela usmiať. Dlhé vlasy má strapaté, tak ako to mávala jej matka. Jeho vzťah s Britney bol čímisi výnimočným. Bola preňho všetkým, až

kým sa nedostal na právo a ona nie. Veľmi sa chceli dostať na rovnakú univerzitu. No teraz, s odstupom času si uvedomuje, že to bol viac jeho sen ako jej. Možno to bol dôvod, prečo mu nepovedala o tehotenstve. Keď sa vtedy dohodli na rozchode, pretože by to na diaľku nevydržalo, tak to bol zrejme jej zúfalý pokus o to, aby o ňu zabojoval. Čo mohla čakať od zasrana, ktorý si myslel, že mu svet leží pri nohách? Ich rozchod ho zabolil, ale byť právnikom bol sen, ktorého sa jednoducho vzdať nechcel, a ona to určite chápala. Preto má teraz pred sebou dve zvedavé oči, ktoré potrebujú veľa pochopenia a lásky.

„To znamená, že sa milujete?“ Christine pozrie na Danyho, ktorý je v rozpakoch, ale aj tak sa jej snaží dať takú odpoveď, aby bral ohľad na jej city.

„Presne tak to je. Christine, určite už vieš, že na svete sú rôzne páry. Nie len ako muž a žena, ale aj...“

„To znamená, že sa zoberiete a ty budeš moja nová mama?“ vyšplechne na Danyho nepočúvajúc jeho slová.

Jej otázka je priama a dosť šokujúca. Ani jeden z nich nečakal, že by sa mohla niekedy pýtať na niečo také. Udivene si vymenia pohľady.

Christine konečne uvoľní mračiace sa čelo a pousmeje sa. „Ja viem, že ste gejovia. Aj otec môjho kamoša je gej, on má tiež dvoch otcov a dokonca Melisa má dve matky a sú super, vždy mi niečo kúpia a občas boli aj za mamou. Lúbite sa?“ neprestáva sa pýtať.

„Áno,“ zaznieva dvojhlasne.

„Tak fajn,“ rezko sa postaví a s úsmevom podíde k tácke položenej na pulte. Vezme si odtiaľ kúsok rajčiny a vloží si ho do úst.

„Oci? A nemáme cereálie? Mamina mi ich vždy kupovala na raňajky. A teraz budem musieť zmeniť školu? Nechcem meniť školu, mám tam kamarátov. A... a... p... pôjdeme za maminkou?“ pýta sa so slzami v očiach. V okamihu, ako si

spomenie na mamu, chce sa jej neskutočne plakať. Jej mamička...

Chris sa rýchlo presunie k nej, otočí si ju tvárou k sebe a silno ju objíma.

„To bude dobré, zlatičko, som s tebou, okej? Aj Dany tu je pre teba. Nikdy ťa neopustím, sľubujem.“

Dany stojí paralyzovane na mieste a pozoruje Chrisa objímajúceho svoju dcéru. Prečo aj jeho otec nebol rovnakou oporou preňho? Prečo mu potreboval ubližovať? Z muža, ktorého matka milovala, sa stala troska, ktorá si neváži ani vlastný život. Býva s Chrisom už pár týždňov a za ten čas si uvedomil, že donedávna vlastne nežil. Prežíval z jedného dňa na druhý, až kým sa neobjavil jeho princ na Tesle a nezachránil ho pred životom v úzadí. Nie je sám, komu sa mení život. Christine potrebuje teraz všetku podporu, tú, ktorej sa jemu nedostalo. Z nejakého dôvodu sa v nej vidí a nechce, aby dopadla ako on. Bez sebedomia, s minimálnym pudom sebazáchovy a s nenávisťou k vlastnému životu. Ona môže mať krajšiu budúcnosť, môže dosiahnuť to, čo sa jemu nepodarilo.

Asi by mal jej príchod považovať z istej časti za šťastie, pretože im prinesie do života smiech a radosť. Veď príchod detí také veci prináša a je jedno, či je to novorodenec alebo desaťročné dievča.

Vykročí k nim a svoje pery priloží na Christinino čelo. Potrebuje z nich cítiť, že sú tu pre ňu. Dá jej všetko, čo on potreboval a nikdy sa mu to nedostalo.

„Idem ti kúpiť tie cereálie,“ povie zrazu Chris. Uvoľňuje objatie, pozrie dcére do očí a pokúša sa stráviť nové a nepoznané pocity. Vybieha do izby, oblieka sa a o pár minút vychádza z bytu. Potrebuje sa nadýchať čerstvého vzduchu. Až teraz si začína plne uvedomovať zodpovednosť za život svojho potomka. Je to jeho dcéra, prepána! Musí ju chrániť, musí jej byť všetkým, otcom, bratom, mamou, nechce sa dožiť chvíle, keď zistí, že mu nedôveruje natoľko, aby mu oznámila dôležité

veci v jej živote. Chce byť jej otec v plnom rozsahu. Ale dokáže to? Dokáže jej vynahradiť roky, ktoré premeškali?

Vychádza z bytovky a mieri do potravín sídliacich jeden blok od nich. Mať dieťa nie je predsa hra a nie je to rovnaké ako pri Sabíne, ona bola už vtedy dospelá a schopná rozhodovať sama za seba. Ale Christine je stále dieťa, je veľmi veľa vecí, ktoré ju bude musieť naučiť. Musí ju vychovávať. Pri nej mu jeho arogantný pohľad a cynické zmýšľanie nepomôžu. Musí k nej byť láskavý a priamy, pochybuje, že si pri nej pomôže sladko zaobalenými slovami. Čo ak to nezvládne a jej sa niečo stane? Na to nechce ani pomyslieť.

Vyťahuje mobil z vrečka bundy a vytáča svoju tehotnú sestru.

„Áno?“ z druhej strany sa ozýva King.

„Čau, daj mi Sabi,“ povie dosť naliehavo.

„Ešte spí, stalo sa niečo?“

„Mám dcéru, desaťročnú, a fakt neviem, či sa o ňu dokážem postarať,“ rozpráva zúfalo.

King je chvíľu ticho, ale nakoniec povie: „Ako si sa k nej prepracoval?“

„To je na dlhú debatu, umrela jej mama, ja ani neviem, čo jej mám povedať. Je taká... celá po svojej mame, drzá a dobrá a strašne nevinná. Chápeš? Neviem, čo mám robiť,“ žaluje sa švagrovi.

„Zvládol si to so Sabi a bojíš sa dievčatka? Vie o tebe a Danym?“

„Teraz sa to dozvedela, boli sme s Danym na sebe nalepení, keď nás uvidela, vôbec mi nedoplo, že by jej to mohlo vaďiť,“ rozpráva, keď prichádza k obchodu.

„A ako to zobrala?“ pýta sa King.

„Celkom fajn, až som sa tomu čudoval, ale... hneď ako sa bude dať, prideme aj s ňou. Sabína mi bude musieť pomôcť, je žena, jej sa určite otvorí skôr ako mne.“

„To zvládneš, keď sa Sabi zobudí, poviem jej, aby ti brnkla. Zatiaľ sa drž.“

Mobil si dáva do vrečka a platí cereálie s mliekom. Kým prichádza domov, dáva sa ako-tak dokopy.

Otvárajúc dvere počuje smiech. Prichádza za Danym a dcérou do obývačky. Sedia na gauči, pozerajú cez počítač nejaké kreslené rozprávky a smejú sa.

„Koľko smiechu, priniesol som ti raňajky,“ odkladá nákup na kuchynský pult a pozoruje smejúcu sa dvojicu.

„Zistili sme, že máme spoločný koníček,“ prihovára sa mu Dany a žmurkne naňho.

„A aký?“ Chris prichádza k nim a sadne si tak, aby bola Christine medzi nimi.

„Japonské anime, neviem, či to poznáš, do toho musíš byť fanatik, aby si to dokázal pozerat,“ vysvetľuje Dany.

Chris pozerá na monitor, kde sa striedajú postavičky. Jedna z nich plače a slzy z nej idú ako z fontány. Veľké oči a stúpajúce výrazy na tvárach.

Pozrie na dcéru, ktorá to doslova žerie, a je spokojný.

* * *

Sabína otvára oči, za oknami je už tma a King svieti v obývačke. A to si išla len na pol hodiny ľahnúť. Vylieza z postele, a keďže je vyzlečená, prehadzuje si cez seba manželovo bavlnené tričko a zo šuplíka vyťahuje nohavičky. Potichu vychádza z izby a pozoruje Kinga, ktorý sedí za počítačom.

„Prečo si ma nezobudil?“ opýta sa ospalo a zvalí sa na gauč, pričom mierne vykriví ústa od bolesti.

„Potrebovala si sa vyspať. Volal ti Chris, mala by si mu zavolať, je dosť nervózny, zistil, že má dcéru,“ prichádza k manželke a sadá si k nej na gauč. Vyloží si jej nohy na svoje stehná a začne jej masírovať chodidlá.

„Čože?“ Sabína šokovane pozrie na Kinga.